

Трапезата на Новия Завѣтъ.

„И когато бѣ седналъ на трапезата въ кѫщи, ето, мнозина митари и грѣшници дойдоха и настѣдаха съ Иисуса и ученицитѣ Негови“.¹⁾

Ето единъ обикновенъ стихъ, безъ смисълъ²⁾ и „безъ съдържание“, подобенъ на едно обикновено камъче, което държи богатството си не вънка, а вътре. Азъ взимамъ думата митаръ въ съврѣменния езикъ въ смисълъ на прости хора. Бѣдниятъ и грѣшникъ сѫ двама братя. Бѣдниятъ е лишенъ отъ пари, отъ злато, слѣдовъ, нѣма срѣдства, а богатиятъ използува всѣкога бѣдния за работа. Грѣшниятъ е човѣкъ, лишенъ отъ мѣдростъ, отъ знания, затова и грѣши. Проститѣ хора азъ наричамъ банкри. А съврѣмennитѣ банкри наричамъ бирници: по 5%, 10% — колкото могатъ, събиратъ данъците. И бирниците днесъ събиратъ даждята.

Всички тѣзи митари и грѣшници дошли и настѣдали на трапезата при Христа. Може да запитате: „Какъ е възможно такъвъ Учителъ да позволи на подобни хора да седатъ заедно съ него на трапезата“? Подъ думата „трапеза“ азъ разбираамъ училище, но не старото училище, стария завѣтъ на Мойсея, а новата школа на Христа. Христовите ученици представляватъ първите ученици на новото училище, на новия завѣтъ. Митарите и грѣшниците представляватъ старата култура, старото учение, Мойсеевия законъ. Нима всички дѣца, които влизатъ въ училището сѫ все учени? — Повечето сѫ прости и невѣжи. Колко дѣца има въ училището съ скъмсанни дрешки и

1) Ев. Матея, 9; 10.